

Tuesday, May 29, 2007

Mediernas missbruk enligt DN

av Jan-Olof Rönn
2007-05-29 08:25:13

Öppet brev till Peter Wolodarski med kopia till Ombudsman på DN, Publicerat, Medierna, Konflikt och Kaliber på SR, och till en mediekritisk mailinglista, bl.a..

Hej Peter Wolodarski.

Läser din ledare i dagens tidning.

Du konstaterar att medierna/journalisterna missbrukar sin makt. Det som fått dig att inse detta är den journalist som sprutade vatten på statsministern.

Du skriver att det är en kränkning och att det "undergräver ...tryckfrihetsförordningen."

Om inte medierna konsekvent missbrukat sin makt till att demonisera vissa länder (läs t ex fd Jugoslavien, Irak, Kuba och Venezuela) och idolisera andra (läs t ex USA och Israel) skulle det aldrig vara möjligt att bomba de demoniserade ländernas civilbefolkning med upparbetat uran, fosfor och splitterbomber och invadera och ockupera dem.

Det skulle inte vara möjligt att bomba broar, skolor, sjukhus, elförsörjning, oljecisterner, vattenförsörjning, skördar, fabriker och andra för landet nödvändiga resurser.

Mediernas uppgift i detta sammanhang är "att göra det otänkbara möjligt" skriver Edward Herman. Jag vill tillägga att också göra det otänkbara "nödvändigt".

Att bomba civila är förbjudet efter Hitlers bombningar av Guernica och andra världskriget. I sina ansträngningar att göra bombningar nödvändigt skapar medierna begreppet "humanitärt nödvändigt". Att bomba civila blir "humanitära insatser". DN ledarsida har vid flera tillfällen propagerat för dessa "humanitära insatser".

Att anfalla ett annat land utan att själv vara föremål för attack är ett brott mot freden. Det bedöms som det största brottet som kan begås. Enligt internationell lag har alla länder rätt att försvara sitt territorie mot ett anfall. Försvaret skall avbrytas när faran för det egna landet/territoriet är över. Inget "motanfall" skall äga rum.

Konflikten skall lämnas till internationella organ för att möjliggöra lösning utan våld.

Hela lagstiftningen kom till för att omöjliggöra bombningar och anfall av andra länder. Lagstiftarnas syfte var att förhindra att något land kunde upprepa vad Hitler gjort..

Internationell lag tillåter inget "förberedande" försvar mot ett anfall som ännu inte ägt rum.

De som bryter mot detta kan dömas som krigsförbrytare.

Medhjälp till mord bedöms som ett allvarligt brott. Medhjälp till "brott mot freden" är också ett brott. Detta brott har medierna gjort, och gör sig regelbundet, skyldig till.

Ingen i medierna har, såvitt jag sett, gjort denna koppling mellan mediernas medhjälp till detta brott och de följder som medhjälp till mord innebär.

De svenska medierna är mer stödjande när det gäller bombningar av civila än flera stora medier i de länder, USA och England t ex, som utför bombandet.

DN tillhör de svenska medier som varit mest för att bomba civila under beteckningen "humanitära insatser".

Och du skriver om mediernas missbruk när en journalist sprutar vatten.

Är detta ett avsiktligt undvikande av vad som verkligen är mediernas maktmissbruk?

Eller är det bara ett vanlig uttryck för vad du kallar "journalistens privilegierade roll"?

OSA

Hälsningar.

Jan-Olof Rönn
2007-05-29 08:25:13

Läs mer av Jan-Olof Rönn på www.janolofronn.se. Missa inte artiklarna om Mediernas uppgift samt om hur Medie-Begravningar går till!

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

Andra bloggar om: Medhjälp till brott mot freden, krigsförbrytare, Peter Wolodarski, Jan-Olof Rönn, media, Mediernas uppgift, Mediebegravningar, humanitär intervention, humanitär imperialism, propaganda, spin

Inlagd av Jan-Olof Rönn i Media, Verkligheten, Propaganda, Manipulation, Krigspropaganda, Politik, Indoktrinering & hjärntvätt kl 08:25

Sunday, May 20, 2007

Det stora kriget för mänskligheten: kampen mot förnuftet

av Leif Erlingsson
2007-05-20

Låter det snurrigt? Inte snurrigare än den orwellska bakgrunden till titeln på Robert Fisks nya bok "Det stora kriget för mänskligheten: kampen om mellanöstern" (Norstedts, april 2007). Fisk förklarade själv, den 10 maj 2007 i Stockholm, att bokens titel kommer av de stridsmedaljer som delades ut till män som hans far, engelsman, och till amerikanerna vid första världskriget, där det på medaljerna står 'The Great War For Civilization' - det stora kriget för civilisationen. Robert Fisk kommenterade att alla han träffar tror att de deltar i krig för civilisation, och att alltihop är skitsnack. ("Everybody I meet thinks they are taking part in wars for civilization, and it is all rubbish." -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

Själv fick jag spontana och nästan unisona applåder från den övriga publiken när jag vid ett seminarium om yttrandefrihet och övervakning den 7 maj 2007 i Stockholm kommenterade "det här kriget mot förnuftet, som USA och andra bedriver. De kallar det kriget mot terrorismen, men det ÄR kriget mot förnuftet. Och det gör att de befinner sig på en tankemotorväg som gör att dom kan inte se era rationella argument.". Tidigare hade det under seminariet beskrivits, hur i den politiska riksdagsdebatten kring införande av mer övervakning och minskad yttrandefrihet, ingen - utom Alice Åström (v) - hade ifrågasatt annat än teknikaliteter i exakt hur våra medborgerliga rättigheter ska skrotas. Att ifrågasätta behovet av minskade friheter och ökad övervakning upplevs som suspekt. Det vi har emot oss är en relativt snabbt avtagande förmåga till rationellt tänkande bland personer som annars har behärskat denna konst. Jo - det finns en annan aspekt också: De flesta riksdagsmän som röstar har inte läst det som det röstar om, utan de röstar efter hur de uppfattar opinionen - människor vill ha hårdare tag - då röstar de för hårdare tag, utan att sätta sig in i att de tar bort våra grundläggande mänskliga rättigheter. Man skulle kunna beskriva det metaforiskt som att riksdagsmännen inte kan se eller ta ställning till avtagsvägarna från tankemotorvägen. Avtagsvägar som leder till mer idylliska svenska sommarvägar, utan de rusar blint fram på tankemotorvägen, mot en masskrock en bit längre fram.

Jag är inte ensam om att ha sett att ord är vapen. Det är en gammal sanning. Och jag är inte ensam om att ha sett att det pågår ett krig om att desarmera våra vapen, orden, genom att ta ifrån orden deras mening. Detta är vad det terroristiska kriget mot förnuftet, det så kallade kriget mot terrorismen, egentligen går ut på; perverteringen av språket, perverteringen av våra metaforer, att göra ont till gott, svart till vitt och förstås krig till fred. När jag var liten sa man i min släkt ofta att "världen är upp och ned". Det har tagit mig 40 år att förstå vad de egentligen, verkligen, menade. En bra ansats är, har jag upptäckt, att verkligheten är tvärtemot vad som sägs eller synes vara.

I ett tidigare blogginlägg skrev jag om John Pilgers nya film The War on Democracy - kriget mot demokratin. John Pilger talar om censur genom journalism. Och om krig genom journalism. (John Pilger, 14 April 2006, the Heyman Center for the Humanities at Columbia University in New York.) Om vanligt folk förhindras att ta del av sanningen om vad som händer, vad spelar det då för roll att media inte har någon formell munkavle från regeringarna? Om media självcensurerar sig? Pilger nämner som exempel att ingen av de 649 journalisterna i Vietnam vid tiden för My Lai massakern rapporterade om det. Och att ingen i media har varit intresserad av att publicera om det av väst påhejade Indonesiska folkmordet i Öst-Timor på en tredjedel av befolkningen där. Det 'hände inte' ens när det hände, och det har fortfarande 'inte hänt' eftersom ingen har rapporterat om det annat än i böcker endast lästa av en liten politiskt intresserad minoritet.

Jämför Harold Pinter, "Konst, sanning & politik", Nobelföreläsning 2005. Ett citat därifrån: "Trots synnerligen dåliga odds tror jag att en orubblig, bergfast och hårdnackad intellektuell beslutsamhet för att fastställa vad som verkligen är sant i våra liv och samhällen är en fundamental förpliktelse, som åligger oss alla som medborgare. Den är i själva verket tvingande.

Om en sådan beslutsamhet inte innefattas i vår politiska vision har vi inget hopp om att återupprätta det som vi nära nog har förlorat -- människans värdighet." I samma tal talade Pinter om att inte ens när det hände, hände det, etc. Och inte heller Pinters tal hände ens när det hände, i större delen av världen, för det citerades inte av media. Istället hänades det och Pinter med att han skulle vara en politisk idiot, etc. Ännu ett exempel på censur genom journalism. Och krig genom journalism. Min vän Jan-Olof Rönn har skrivit några intressanta observationer om hur mediebegravningar fungerar i artikeln "Även när det hände, så hände det inte", som Pinter sa.

En teknik i kriget mot förnuftet är att vi individuellt ska känna skuld. Mycket effektiv kontrollmekanism, vill jag lova.

Utanför religionerna funkar det inte så bra med skuld för sexualiteten, som annars är en helt genialisk kontrollmekanism, då i princip alla människor har en sexualitet. Men vi är alla konsumenter. Och alla konsumenter konsumerar. Så vi får istället känna skuld över vårt bidrag till miljöförstörelsen och global uppvärmning, etc. DU KAN GÖRA NÅGOT ÅT DETTA! Det ojämförligt viktigaste du kan göra för miljön är att sluta stödja krig, krigsmakter och krigsindustri! Dessa sektorer står för en oerhörd stor del av den totala miljöbelastningen och en OERHÖRT stor del av mänsklighetens totala petroleumkonsumtion. VAD GÖR DU FÖR ATT STOPPA DETTA? GÖR DU PERSONLIGEN DIN DEL HÄR? Om vi nu tillåter oss att må dåligt av vår del av ansvaret för att vi förstör miljön, kanalisera åtminstone denna energi till att arbeta på det område där det kan göra störst skillnad, att stoppa krig och krigsmakter!

Robert Fisk sa lite senare, fortfarande den 10 maj 2007 i Stockholm, att han inte tror att vi i väst vill ta demokrati till mellanöstern, utan att vi vill arbeta genom diktatorer som kör med tuffa tag. ("I don't believe we want to take democracy to the Middle East. We want the dictators there who work rough. I think the Arabs would probably like democracy. And I think they'd like some packages of human rights on our western Supermarket shelf. But I think they want a different kind of freedom. I think they want freedom from us. And this we do not intend to give them. Which is why the Middle East is now a Hell Disaster Zone." -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

I vår svenska medieverklighet släpps röster gärna fram som menar att man närmast är en dålig människa om man är mot "humanitär intervention". Läs om Kenneth Hermeles närmaste demonisering av boken "Humanitär imperialism" (av Jean Bricmont) och av dess utgivare Björn Eklund och av hans förlag "Karneval Förlag i radio, P1, OBS, den 4 maj 2007. Citat från radion och Kenneth Hermele: "Anledningen att vi får ta del av denna grumliga soppa på svenska framgår om vi går till förlaget Karnevals hemsida. Förlaget ägs av den gamla Ordfront-redaktören Björn Eklund, och har specialiserat sig på att föra fram argument som försvarar den linje som Eklund ville driva i tidningen och som ledde till att han förlorade jobbet. Det handlade då om en intervju som Eklund publicerade med Diana Johnstone, samma Johnstone som Jean Bricmont tackar i sitt förord för viktiga insikter. Frågan gällde folkmord eller ej i Jugoslavien och i intervjun med Johnstone tonades dödanterna ner, det var ju bara några tusen inte tiotusentals som mördades, och folkmord blev i stället bara brott mot mänskligheten eller övergrepp i allmänhet, i alla fall inte nåt som kan legitimera en militär intervention. Alltså samma logik som får Bricmont att alltid välja den nationella suveräniteten som det överordnade värdet. Med sådana fiender behöver USA inga vänner." Intressant nog anser Kenneth Hermele att Björn Eklund förlorat jobbet p.g.a. sina åsikter... Och vad gäller Ordfrontfejden, så är även det ett exempel på demonisering och nedtystning, där Sverige utsatts för mental ockupation. Ren propaganda förmedlas utan att minsta bevis efterfrågas och utan varje möjlighet till svaromål, medan väldokumenterade fakta nekats publicering för att det skulle vara fråga om 'dåligt understött pladder'. Alltför vanligt är att endast den ena sidans synpunkter ges utrymme i debatten. Clarté 1/2004, Sören Sommelius: Den självutnämnda godhetens krig: "Det såg ut som ett slags enhällig reaktion från det svenska intellektuella etablissemanget. Dock förhöll det sig inte så. De som tyckte annorlunda refuserades av samma tidningar. Eftersom Johnstone utpekades som närmast nazist fann DN förstas ingen anledning att publicera hennes eget genmäle. Det blev en minst sagt underlig debatt, som blev än värre sedan Ordfronts chefredaktör gjort pinsam avbön för den intervju med Johnstone som tidningen publicerat." Läs mer i "Pudelns kärna: En bok om Ordfrontfejden" av Björn Eklund & Erik Wijk (red.), om demoniseringen av Ordfront och Björn Eklund för en publicerad motbild av Jugoslavienkrigen.

För envar som förtvivlat försöker behålla förståndet, som försöker hålla fast vid vad som är verkligt, snarare än den allt mer sammanflätade väven av inbördes stödjande lögnar, så blir den självpåtaga uppgiften allt tyngre. Man frågar sig hur länge man orkar stå emot den medvetna fördumningen. Det är så lätt att tappa en verklighetstråd, och dras med i lögnfloden. Samtidigt tappar alltför fålamodet med idiotin. Som Al Gore, tidigare amerikansk presidentkandidat som p.g.a. valfusk förlorade till George W. Bush år 2000. Även han har tröttnat. I Time Magazine har han, enligt Crooks and Liars, kommenterat det underliga offentliga samtalet, kriget mot förnuftet. Ett litet utdrag ur hans text i Time Magazine: "It is simply no longer possible to ignore the strangeness of our public discourse. I know I am not alone in feeling that something has gone fundamentally wrong. In 2001, I had hoped it was an aberration when polls showed that three-quarters of Americans believed that Saddam Hussein was responsible for attacking us on Sept. 11. More than five years later, however, nearly half of the American public still believes Saddam was connected to the attack." Han kallar det för 'The Assault on Reason', och det handlar INTE om miljö den här gången. (Tack, MW, för tipset.)

Jag har redan tidigare skrivit att "Vi lever i en berättelse som inte ska ifrågasättas och som inte behöver ha någon kontakt med objektiv verklighet. Denna blogg handlar om huruvida vi ska leva i denna myt eller om vi ska leva i verkligheten." Och jag har skrivit om Verklighetsbubblan flera gånger tidigare. Robert Fisk säger också att vi har någon slags drömbubbla, med en berättelse uppställd av våra presidenter, våra premiärministrar, våra generaler och förstas våra journalister. ("we have some dream bubble, in which a narrative is set up by our presidents and our prime ministers and our generals and our journalists of course." -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

"The perversion of language" diskuteras även i "War on Reason". Samt se diskussion här och här.

Till sist tror jag det viktigaste är avtrubningen av vår känslighet för andras lidande. Kampen mot förnuftet förutsätter att vi avtrubbas så vi till sist kan genomskåda taskspelet utan att vi bryr oss om att andra utrotas, utan att vi tycker det berör oss själva. Men när vi accepterat andras utrotning, då har vi moraliskt att döma accepterat vår egen. Och det kan vara planen.

Det du och jag kan göra är att se att vår styrka ligger i vår individualitet. Jag vill här tacka Oscar Berven som har sänt mig hans djupt tänkvärda essä "Why democracy never really was born, and why ideology is Not left and right and 'something' in between, but still, why in the end, there is still hope...", med denna tanke att vår styrka ligger just i mångfald. Individualister har aldrig gått samman om att starta krig... Om vi försöker förstå hur det kommer sig att andra individer kommer till andra uppfattningar - om vi försöker upptäcka - istället för att gömma oss bakom politiskt korrekta uppfattningar och kasta skit på dem som tänker själva. Då kan vi kanske ur det personliga utveckla det sant gemensamma. Som min vän Lasse Wilhelmson kommenterade i en diskussion om dessa tankar, det är endast ur det personliga som det gemensamma kan utvecklas. Han skrev, och jag håller med, att det nog är så att människan har kommit till ett stadium i sin utveckling där hennes frigörelse förutsätter tankens frigörelse. Den organisatoriska innebörden i detta är: Dissidenter i hela världen - förena er!

Leif Erlingsson
2007-05-20

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

TILLÄGGSLÄSNING:

Omvärdera höger och vänster i politiken. Michael Meacher: This war on terrorism is bogus. Före detta Amnesty-ordförande om 11 september. Oscar Berven: "Why democracy never really was born, and why ideology is Not left and right and 'something' in between, but still, why in the end, there is still hope...". Andra bloggar om: Det stora kriget för mänskligheten, Robert Fisk, yttrandefrihet och övervakning, yttrandefrihet, övervakning, kriget mot förnuftet, kriget mot terrorismen, rationellt tänkande, riksdagsmän, metaforer, tankemotorvägar, orden, filosofi, War on Democracy, Pilger, John Pilger, Öst-Timor, Harold Pinter, politisk idioti, mediebegravningar, kontrollmekanismer, skuld, krigens miljöförstöring, demokrati, diktatorer, antiimperialism, USA, humanitär intervention, humanitär imperialism, Kenneth Hermele, Jean Bricmont, Karneval Förlag, Björn Eklund, Ordfront, Ordfrontfejden, Diana Johnstone, folkmord, Jugoslavien, brott mot mänskligheten, mental ockupation, propaganda, spin, The Assault on Reason, Vi lever i en berättelse, verklighetsbubblan, drömbubbla, avtrubning, avtrubningen, apati, solidaritet, den andre, individualitet, individualister, Oscar Berven, Lasse Wilhelmson, det gemensamma ur det personliga, tankens frigörelse, moraliskt uppvaknande, dissidenter

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Demokratiskt arbete, Terrorismen, Hyckleri, Verkligheten, Propaganda, Gemensam berättelse / myt, Sociala fantasisystem, Demokrati, Rättvisa, Fred, Manipulation, Andligt uppvaknande, Frihet, Krigspropaganda, Mänskliga rättigheter, Politik, Övervakningssamhället, Buggning, USA, Surrealistisk verklighet, Indoktrinering & hjärntvätt kl 18:45

Sunday, May 13, 2007

Solidaritet med dem som inte delar våra egna värderingar

av Leif Erlingsson
2007-05-13

Filosofen och jazzmusikern Gilad Atzmon talade om solidaritet med dem som inte delar våra egna värderingar i Denver för jämt en månad sedan i dag - fredagen den 13 april 2007. Hela talet kan läsas på [peacepalestine](#): "Gilad Atzmon - Jazz and Jihad: the discourse of solidarity". Atzmon frågar sig i talet vad som har hänt med det stora engagemang som fanns inför Irakkriget i februari 2003, med miljoner på gatorna - jag en av dem. Han talade om den nuvarande, några år senare, generella västliga apatin, vår kollektiva likgiltighet inför brott begångna för vår skull och i våra namn. Nu när de grymma profetiorna vänts i folkmords-realiteter utan ände, sjunker vi kollektivt i apati, som han sa.

Han frågar sig i talet vad detta beror på. Varför förlorade vi intresset? Varför kämpar vi inte? Varför är vi inte en massrörelse? Han spekulerar lite om orsaker, i relation till att kunna visa respekt och förståelse för det man inte förstår:

Han föreslår nämligen att vi normalt känner solidaritet för att vi känner igen oss, för att vi GENOM solidariteten med 'den andre' GÖR NÅGOT FÖR OSS SJÄLVA - det handlar egentligen om OSS SJÄLVA. Och om vi inte förstår, då brister kedjan för de flesta. Det vi inte förstår kan vi inte stödja. Det är alltså med oss själva vi känner solidaritet, via något externt ombud!

Som han skriver, "We can never understand Iraqi insurgency and the Palestinian liberation struggle unless we try to understand what soil may mean to people..." Och där tror jag kärnan ligger. Här finns något nytt VI FAKTISKT KAN KÄNNA IGEN OSS I, om vi bara tänker efter: Kärleken till fosterlandet!!!! I Sverige har allt sådant förknippats med främlingsfientlighet och främlingsfientliga grupperingar, vilket är väldigt synd när just denna förståelse faktiskt är det som mer än något annat är det som verkligen behövs för att vi ska kunna känna solidaritet med 'den andre'!!!!

Att det i dag nästan saknas solidaritet i Sverige - även bland vänsterns antiimperialister - med folken under utländsk ockupation i Afghanistan (vi säger själv rättfärdigt att vi måste vara där för deras skull), Irak, och väl snart också Iran, det beror alltså på att de inte har godheten att anpassa sig till VÅRA NORMER, utan att de utifrån sina egna värderingar och religion vill försvara sina fosterländer. Något alltså vänsterfolk inte alls kan förstå. Det kan hända att det stora problemet just nu i solidaritetsarbetet är att det just nu är fel folk som håller på med det! Istället för vänsterfolk i fredsorganisationerna kanske det behövs folk med helt annan ideologi - eller ännu hellre helt utan ideologi, som dessutom får fullständig information om vad som pågår - den andra stora bristvaran.... Jag tänker kyrkor, sådana bland dessa som alltså inte tanklöst stöder USA/Israel...

Leif Erlingsson
2007-05-13

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

Andra bloggar om: solidaritet, Gilad Atzmon, Irak, apati, Palestina, den andre, fosterlandskärlek, antiimperialism, Afghanistan, fredsorganisationerna, kyrkor, USA, Israel

Inlagd av Leif Erlingsson i Israel, Irak, Mänskliga rättigheter, USA kl 21:24

Monday, May 7, 2007

Revolt mot inkquisitionen

av Leif Erlingsson
2007-05-07

Italiensk TV revolterar mot den nya heliga inkquisitionen!

Nyligen sände Italiensk TV avgörande bevis för att en av World Trade Center byggnaderna den 11 september i New York fälldes med sprängämnen, den så kallade tredje byggnaden, som ej träffades av flygplan. Läs mer i artikel på engelska: 9/11: Major Italian TV network: conclusive evidence that WTC Building 7 was demolished with explosives av Massimo Mazzucco, Global Research, May 3, 2007.

Drivande bakom att dessa viktiga uppgifter nu har blivit kända även för en allmänhet i Italien är Luogocomune, en mediekritisk webbsite som tydligt kretsar kring temat att om inte den grundläggande, oacceptabla lögnen kallad "11 september terrorist attackerna" suddas bort och sätts i rätt perspektiv så kommer mänsklighetens nedåtgående spiral mot denna mänsklighetens nya "medeltid" aldrig att ta slut. Jag känner igen dessa tankar i mig själv, se min artikel Nymedeltid, 12 februari 2007.

Den nya heliga inkquisitionen är USA:s diktat om hur vi får tänka. Dom som inte är med oss är mot oss, o.s.v.. Då kan det vara bra att påminna sig om något Kissinger - en verkligt ful fisk - en gång ska ha yttrat: As Henry Kissinger once put it, while being America's enemy is sometimes inconvenient, being America's friend is invariably fatal. Alltså, medan att vara USA:s fiende ibland är obehagligt, så är det alltid dödligt att vara USA:s vän. Något att tänka på.

Leif Erlingsson
2007-05-07

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

Andra bloggar om: 911, wtc7, Italiensk TV, Luogocomune, Nymedeltid, nya heliga inkquisitionen, Kissinger, being Americas friend, USA

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, 911 eller 11 september, WTC, USA kl 03:38

Friday, May 4. 2007

De vet vad de måste göra

av Leif Erlingsson
2007-05-04

Efter 500 år av europeisk erövring återerövrar nu latinamerika sitt oberoende. De fattigaste tar kommando över sina liv. Människor frågar sällan "vad kan jag göra?" De vet vad de måste göra. Detta säger Pablo Navarrete, citerande Noam Chomsky, och John Pilger i en intervju om John Pilgers nya film *The War on Democracy*.

I den omtalade filmen visas, berättas det, hur det länge förts krig mot demokratin, bakom en falsk fasad avsedd att förvända intellekten och moralen hos oss alla. Och hoppet är alltså att de vanliga människorna i latinamerika nu tar kommando över sina liv, vet vad som måste göras, och gör det!

Här hemma är vi ännu förflamade. Ska vi också behöva utsättas för ett århundrade av terror, för att vi ska vakna? Pilger anser att journalister bör vara vaktposter mot glömskan, att vanligt folks kamp mot makten är minnets kamp mot glömskan. (Makt = glömska?) Något säger mig dock att ett moraliskt uppvaknande här hemma är nära, inom något år. Nämligen att det självgodas tjattret tystnat på de flesta mailinglistor jag är på. Och jag har fått samma signal från andra, som jag stämt av med. Det finns säkert många forum där tjattret fortfarande pågår, men om det tystnat på så många håll som jag nu upplever, då är det en signal att människor förstått att invanda referenser inte längre gäller, och att de håller på att re-orientera sig i tillvaron. Du tystnar, medan du re-orienterar dig. Det har jag gjort, i mina värsta re-orienteringsfaser. Tycks som många kan befinna sig i riktigt omfattande om-lärning. Det ska bli mycket intressant att se hur det allmänna medvetandet ser ut, om ett par år.

Leif Erlingsson
2007-05-04

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION

PDF "printout"

LÄS MER: Alliansfria rörelsen

Andra bloggar om: Pilger, John Pilger, latinamerika, War on Democracy, moraliskt uppvaknande, propaganda, demokrati, spin, bolivirianska revolutionen

Inlagd av Leif Erlingsson i Demokratiskt arbete, Folkresning, Revolution, Propaganda, Demokrati, Rättvisa, Fred, Andligt uppvaknande, Global rättvisa, Frihet, Noam Chomsky, Alliansfria rörelsen, Venezuela, Hugo Chavez kl 22:39